

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS NEKALTOJO PRASIDĖJIMO ŠVENTĖ

Advento pradžioje gruodžio 8 dieną, Bažnyčia švenčia Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo šventę. Dažnai mes neteisingai suprantame šią šventę.

1. Ivadas.

Kas yra dogma? Dogma – tai Šventosios Dvasios įkvėpta ir Bažnyčios patvirtinta tikėjimo tiesa. Tai nėra kažkas naujo, ką pridėdame prie tikėjimo, tačiau tai yra tiesa, kuri jau slypi Jėzaus Kristaus apreiškime. Tačiau Bažnyčiai prireikė laiko, kad ji ją suformuluotų. Kai Dievo Sūnus tapo žmogumi Jėzuje, jis mums paskelbė visa, ką turėtume žinoti apie Dievą, kad galėtume eiti pas jį. Jėzaus dėka mes žinome, kad Dievas yra pilna meilės Švenčiausioji Trejybė: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Tačiau prireikė keleto dešimtmečių, kad Bažnyčia oficialiai, kaip dogmą, paskelbtų, kad Šventoji Dvasia taip pat yra Dievas. Taigi Bažnyčia po truputį atranda tai, kas slypi Jėzaus apreiškime. Tai yra kaip begalinė dovana, kurią Bažnyčia vis tiksliau atskleidžia ir išreiškia.

2. Iš kur kilo Nekaltojo Prasidėjimo dogma?

425 m. kilo didelis ginčas tarp Konstantinopolio patriarcho Nestorijaus ir Kirilo Aleksandriečio. Nestorijus atsisakė Mariją vadinti “Dievo Motina”, tuo tarpu Kirilas gynė šį pavadinimą, nes, jeigu Jėzus yra žmogumi tapęs Dievo Sūnus, jo motina, kuri jam davė kūną, gali būti vadinama Dievo Motina. Galiausiai, 431 m. sausio 1 d. Efezo susirinkimas iškilmingai paskelbė, kad Marija yra Dievo Motina, visada išliekanti Mergele. Minia žmonių Efeze labai džiaugėsi šia nauja dogma. Spontaniškai aplink katedrą išsirikiovo begalinė procesija su žibintais rankose. Nuo to laiko sausio 1 d. Bažnyčia švenčia Mergelės Marijos – Dievo Motinos šventę.

Viduramžiais pamaldumas Švč. Mergelei Marijai vis auga. Dominikonai kaip ypatingą maldą Marijai ima platinti Rožinį, o pranciškonai “Viešpatie Angelą” (Angelo pasveikinimą Marijai). XIII a. Dun Scot pranciškonų teologas gina paplitusį tikėjimą Nekaltuoju Mergelės Marijos Prasidėjimu. Jis aiškina, jog “Mergelei Marijai kaip ir mums visiems reikėjo Kristaus išgelbėjimo, tačiau vietoj išgydymo nuo nuodėmės, ji gavo apsaugojimo nuo nuodėmės malonę.”

1842 m., praėjus 117 m. po Liudviko Marijos Grinjono Monfortiečio mirties palėpėje atrandamas jo rankraštis “Tikrasis pamaldumas Švč. Mergelei Marijai”. Tuo pačiu metu vykstantys įvairūs Marijos apsireiškimai Europoje suteikia pamaldumui į Mariją naują ugnį.

Visa tai skatina teologų mąstymą apie Marijos vaidmenį žmonijos išgelbėjimo istorijoje ir 1854 m. popiežius Pijus IX paskelbė Nekaltojo Švč. Mergelės Marijos Prasidėjimo dogmą. Praėjus ketveriems metams šį Bažnyčios paskelbimą tarsi patvirtina Marijos apsireiškimai Lurde, kur ji mažai Bernadetai pasako: “Aš esu Nekaltasis Prasidėjimas”.

3. Ką reiškia Nekaltasis Prasidėjimas?

Tai yra paplitusio tikėjimo, kad Marija niekuomet nenusidėjo ir ypatinga Dievo malone buvo apsaugota nuo nuodėmės pasekmių, patvirtinimas. Jau IX a. vienas vienuolis rašė: “Štai kodėl angelas tarė “tu palaiminta tarp moterų” tai yra labiau palaiminta negu visos moterys. Ievos prakeikimą panaikina Marijai suteiktas palaiminimas.” Marijai galima pritaikyti šiuos “Giesmių giesmės” autoriaus žodžius: “Eikš, mano balandėle, mano nekaltoji”. Baltesnė už sniegą Šventosios Dvasios dovanų dėka, ji visame kame išreiškia balandžio paprastumą. Taipogi ji yra Nekaltoji todėl, kad niekada nenusidėjo.

Kardinolas Daneels aiškina, kad Marija yra kitokia nei mes, ji pati gerai žino, kad visa, kas yra joje – tai nėra jos žmogiškų pastangų rezultatas. Ne, visa tai yra malonė, gauta iš Dievo rankų. Netgi prieš jai prasidedant jos motinos Anos įsčiose, Dievas jau buvo su ja ir ją pripildė savo malonėmis. Tuo momentu, kai jis ją sukūrė, jis ją iš anksto apsaugojo nuo visų gimtosios nuodėmės žymių. Savo laisvėje ji niekuomet neištars “ne” jo kvietimui. Šitas pasirošimas viskam, ko Dievas prašo, yra įrašytas giliausioje jos būties gelmėje. Nuo jos pradėjimo ji yra be nuodėmės.

Mes esame labai skirtingi nuo jos. Nuo pat mūsų pradėjimo mumyse yra įrašytas “ne”. tai yra gimtosios nuodėmės pasekmė: netgi tada, kai norime daryti gera, dėl savo silpnumo dažnai pasielgiame blogai. Tačiau Dievas ir mus pripildo savo malone. Malonės dėka mes galime artėti prie Dievo ir Šventoji Dvasia atstato mumyse Dievo paveikslą.

Bažnyčia siūlo krikščionims kontempliuoti Mariją kaip tobulo žmogaus pagal Dievo valią paveikslą. Mūsų gyvenimo modelis nėra karo herojus, kaip pavyzdžiui Žana d'Ark, tačiau tai – jauna mergaitė, kuri ištarė Dievui “taip” ir šiam žodžiui liko ištikima visą gyvenimą.

4. Šv. Maksimilijono Kolbės mintys apie Nekaltąją Mergele Mariją

Šis Šventas pranciškonas be galo mylėjo Mergele Mariją ir ją vadino “Nekaltąją”. Štai keletas ištraukų iš jo raštų:

“Tegul Nekaltoji Marija užvaldo mūsų širdis, tegul ji jose pagimdo švelnųjį Jėzų – Dievą ir tegul jį ten užaugina. Jeigu jūs norite gyventi ir mirti laimingi, pasistenkite pagilinti vaikišką meilę mūsų gerajai Dangaus Motinai.”

“Viską aukok Nekalčiausiai Mergelei Marijai. Reikia visiškai apsinuoginti, nieko nelaikyti sau: tegul viską daro Mergele Marija. Per ją tu gali viską – netgi tame, kas liečia kitus, nes ji nieko neatsako nusidėjėliams, taip kaip ir Jėzus jai neatsako nieko.”

“Leiskimės vedami, būkime ramūs ramūs... Leiskimės jos nešami, ji pasirūpins viskuo, ji matys, ko reikia mūsų kūnui ir sielai, atiduokime jai visus sunkumus, visus skausmus ir pasitikėkime, kad ji pasirūpins mumis geriau negu mes patys.”

“Visos malonės, kurių reikia mūsų pašventinimui, atėjo per Nekaltąją Mergele Mariją – visų malonių tarpininkę. Kas yra pašventinimas? Tai gauti iš Dievo daug malonių ir ideali būseną atsakyti į tas malones.”

“Kiekviena siela gauna Šventosios Dvasios malonių. Mes sakome, kas Šventoji Dvasia gyvena teisiųjų sielose. Jeigu taip yra, Nekaltosios Mergele Marijos sieloje ji turi tobulą buveinę. Joje mes mylime Šventąją Dvasią, o per ją – Sūnų. Nekaltosios Mergele Marijos valia yra labai glaudžiai susivienijusi su Šventosios Dvasios valia. Ji ją visiškai perima.”

Pasiūlymas: po Adoracijos, kaip giesmę Marijai giedoti šią Šventojo Maksimilijono parašytą pasiaukojimo malda.

“Kiekviena mano gyvenimo akimirka,
mano mirtis ten, kada ir kaip tu panorėsi,
mano amžinybė – viskas yra tavo
viskas yra tavo, o Nekaltoji,
padaryk mane tuo, kuo norėtum.

PASIAUKOJIMO NEKALTAJAI MERGELEI MARIJAI MALDA

O Nekaltai Pardėtoji Mergele Marija, Dangaus ir Žemės Karaliene,
Nusidėjėlių priebėga ir mylinti Motina,
Kuriai Dievas panorėjo patikėti visą gailestingumo tvarką
Štai aš prie tavo kojų, aš, vargšas nusidėjėlis.

Aš tave maldauju, paimk visą mano būtį
Kaip savo nuosavybę
Veik manyje pagal savąją valią:
Mano sieloje ir mano kūne
Mano gyvenime, mano mirtyje ir mano amžinybėje.

Elkis su manimi kaip tau patinka
Tam, kad išsipildytų tai, kas yra pasakyta apie tave
“Moteris sutryps žalčių galvą”
“Tik tu visame pasaulyje nugalėsi klaidas”

Tegul tavo nekaltose, gailestingumu turtingose rankose
Aš tampu tavo meilės įrankiu
Pajėgiu pažadinti ir sugrąžinti drungnas ar paklydusias sielas
Toku būdu paplis dieviškosios Jėzaus širdies viešpatavimas

Iš tiesų, vien tik tavo buvimas pritraukia malones,
Kurios atverčia ir pašventina sielas,
Nes malonė trykštanti iš Dieviškosios Jėzaus Širdies,
Mes visi gauname per tavo motiniškas rankas

Šv. Maksimilijonas Kolbė